

ΜΘ 8,23-27

Ἡ κατάπαυση τῆς τρικυμίας

Ἔχετε ταξιδέψει ποτέ, παιδιά, μέ καράβι; Μέ φουρτούνα ταξίδεψε κανείς ἀπό σᾶς; Ὅταν ἡ θάλασσα εἶναι φουρτουνιασμένη, μᾶς προκαλεῖ φόβο! Κανείς μας δέν θά ἤθελε νά ταξιδεύει σέ τέτοιες ὥρες. Πολλά ναυάγια ἔχουν γίνει, πολλά πλοῖα βυθίστηκαν καί οἱ ἐπιβάτες πνίγηκαν στήν τρικυμισμένη θάλασσα. Γιά μιά τρικυμία θά εἶναι ἡ διήγησή μας σήμερα· γιά μιά τρικυμία, πού τή φοβήθηκαν ἀκόμη καί κάποιοι θαλασσόλυκοι ψαράδες!

Βρισκόμαστε στή **λίμνη Γεννησαρέτ**· στή μεγάλη αὐτή λίμνη πού ὀνομαζόταν καί **θάλασσα τῆς Γαλιλαίας** ἢ ἀλλιῶς **Τιβεριάδα**. Ἐνα μικρό πλοῖο τή διασχίζει γιά νά περάσει ἀπό τή μιά ὄχθη τῆς στήν ἄλλη. Εἶναι περασμένη ἡ ὥρα, κοντεύει νά νυχτώσει. Μέσα στό πλοῖο κάθονται ἀμέριμνοι κι ἀπολαμβάνουν τήν ὁμορφιά τῆς θάλασσας οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Μαζί τους ἔχουν καί τόν ἀγαπημένο τους Διδάσκαλο. Εἶναι κατάκοπος. Ὅλη τή μέρα κήρυττε καί θεράπευσε πολλούς ἀρρώστους. Ἔτσι, μόλις κάθισε **στήν πρύμνη τοῦ πλοίου ἀποκοιμήθηκε**.

Τό πλοῖο μέ τόν Χριστό καί τούς μαθητές Του βρίσκεται ἤδη **στή μέση τῆς λίμνης**. Ξαφνικά ξεσπᾷ μπουρίνι. Ἀνεμοθύελλα! Σκοτεῖ-

νιασε ὁ οὐρανός, σηκώθηκε δυνατός ἄνεμος καί ἄρχισε νά βρέχει ἀσταμάτητα. **Φοβερή τρικυμία!** Πελώρια τά κύματα! Τό πλοῖο γέμισε νερά καί κινδύνευε πλέον νά βυθιστεῖ.

Οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ, ἄν καί ἦταν οἱ περισσότεροι ψαράδες, δέν εἶχαν ξαναδεῖ τόσο ἀγριεμένη τή λίμνη. Φοβήθηκαν ὅτι αὐτή τή φορά δέν θά γλυτώσουν· θά τοὺς καταπιεῖ ὁ βυθός! Φοβισμένοι καί ἀναστατωμένοι ξυπνοῦν τόν Διδάσκαλό τους. Παρά τή θαλασσοταραχή καί τίς φωνές τους, δέν εἶχε ξυπνήσει. Κοιμόταν ἡσυχος στήν πρύμνη τοῦ πλοίου, σάν νά μή συνέβαινε τίποτε!

«Διδάσκαλε, Διδάσκαλε, χανόμαστε!», Τοῦ φωνάζουν.

Καί τότε, σηκώθηκε ὁ Χριστός. Ἀτάραχος ρωτᾷ τοὺς μαθητές Του: **«Γιατί τόσο φοβηθήκατε; Ποῦ εἶναι ἡ πίστη σας;»**. Κι ἔπειτα στρέφεται πρὸς τή θάλασσα καί λέει ἕναν μόνο λόγο: **«Θάλασσα, σιωπή!»**. Ἀμέσως ὁ ἄνεμος κόπασε, ἡ θύελλα σταμάτησε. Ἐγινε **γαλήνη μεγάλη**, ἡ θάλασσα ἡσυχῃ σάν λάδι!

Δέν πίστευαν στά μάτια τους οἱ μαθητές. Τοὺς κατέλαβε δέος, ἕνας ἅγιος φόβος! Ἔλεγαν μεταξύ τους: **«Ποιός εἶναι Αὐτός πού καί ἡ θάλασσα καί οἱ ἄνεμοι Τόν ὑπακοῦν;»**.

Ποιός εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός - Τό ἀβύθιστο πλοῖο του

Ποιός εἶναι, παιδιά, ὁ Ἰησοῦς Χριστός; Γιατί ὑπακοῦν σ' Αὐτόν καί οἱ ἄνεμοι καί ἡ θάλασσα; Εἶναι ὁ Θεός, ὁ δημιουργός τοῦ κόσμου. Μ' ἕναν λόγο Του δημιούργησε τή θάλασσα· γι' αὐτό Τόν ὑπακούει.

Οἱ μαθητές, ὅταν συνέβη αὐτό τό περιστατικό, δέν εἶχαν καταλάβει ἀκόμη ποιός ἦταν ὁ Διδάσκαλός τους. Τόν ἔβλεπαν νά κινεῖται ανάμεσά τους σάν ἕνας ἀπλός **ἄνθρωπος**. Πεινοῦσε καί **ἐτρώγε** μαζί τους, **διψοῦσε, κουραζόταν**. Τόν εἶχαν δεῖ στήν πρύμνη τοῦ πλοίου **κατάκοπο νά κοιμᾶται**. Δέν μπορούσαν, λοιπόν, ν' ἀντι-

ληφθοῦν ὅτι εἶχαν ἀνάμεσά τους τόν ἴδιο τόν Θεό!

Παρακολουθοῦσαν, βέβαια, μέ θαυμασμό τήν ἅγια ζωή Του. Ὁ Ἰησοῦς δέν ἔκανε ποτέ καμία ἁμαρτία· ἦταν **ὁ μόνος ἀναμάρτητος** πού πέρασε ἀπ' αὐτή τή γῆ. Παρακολουθοῦσαν, ἐπίσης, κατάπληκτοι **τά θαύματά Του**. Θεράπευε ἀρρώστους, τυφλούς, παράλυτους. Ἦταν ἀδύνατον ὅμως νά καταλάβουν ποιός εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Πῶς νά τό χωρέσει ὁ νοῦς τους; Μόνο **μετά τήν ἀνάστασή Του** ἔμαθαν τή μεγάλη ἀλήθεια: Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Θεός πού ἔγινε ἄνθρωπος, χωρίς ποτέ νά πάψει νά εἶναι Θεός. Εἶναι **καί Θεός καί ἄνθρωπος, Θεάνθρωπος**.

Πῶς, λοιπόν, νά μήν ὑπακούσει στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό ἡ ἀγριεμένη λίμνη; Ἦταν δυνατόν ποτέ νά βυθιστεῖ τό δικό Του πλοῖο;

Ἀβύθιστο μένει πάντοτε καί τό πλοῖο τοῦ Χριστοῦ μας, πού ταξιδεύει μέσ στούς αἰῶνες. Ποιό εἶναι αὐτό τό πλοῖο; Ἡ Ἐκκλησία!

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό ἀβύθιστο πλοῖο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ! (τό φωνάζουμε ὅλοι μαζί).

Αἰῶνες τώρα πέφτουν πάνω της **σάν πελώρια κύματα οἱ ἐχθροί της**, ἀλλά δέν κατορθώνουν νά τήν ἐξαφανίσουν. Ἀπό τά πρῶτα χρόνια οἱ αὐτοκράτορες ἔκαναν **σκληροῦς διωγμούς** ἐναντίον της. Ἀφθονο χύθηκε τό αἷμα τῶν μαρτύρων. Κι ὅταν σταμάτησαν οἱ διωγμοί, ξέσπασαν οἱ **αἱρέσεις**. Μέλη τῆς Ἐκκλησίας προσπάθησαν ν' ἀλλάξουν τήν πίστη μας, ἀλλά δέν τά κατάφεραν. Οἱ ἅγιοι πατέρες ἀγωνίστηκαν μ' ὅλες τίς δυνάμεις τους καί κράτησαν τήν ἀλήθεια τῆς πίστες μας, ὅπως ἀκριβῶς μᾶς τήν παρέδωσαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι.

«Πολλά τά κύματα καί φοβερή ἡ τρικυμία», ἔλεγε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «ἀλλά δέν φοβόμαστε... Ἄς ὑψώνονται τά κύματα, τό καράβι τοῦ Χριστοῦ δέν μποροῦν νά τό βυθίσουν!».

Ἡ Ἐκκλησία μας μοιάζει μέ τήν κιβωτό τοῦ Νῶε. Θυμάστε τήν ἱστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης; Φοβερός κατακλυσμός! Τίποτε δέν ἔμεινε ὀρθιο. Πνίγηκαν ὅλοι, καταστράφηκαν τά πάντα! Μόνο ἡ κι-

βωτός τοῦ Νῶε δέν βυθίστηκε. Κι ὅσοι ἦταν μέσα σ' αὐτήν σώθηκαν. Ἔτσι καί ἡ Ἐκκλησία μας μέσ στον κατακλυσμό αὐτοῦ τοῦ κόσμου, μέσα στήν πολεμική καί τή συκοφαντία πού ἀντιμετωπίζει σέ κάθε ἐποχή, μένει ὁλόρθη καί ἀσάλευτη, δέν πρόκειται νά καταποντισεῖ. Κι εὐτυχισμένοι ὅσοι εἶναι ἀσφαλισμένοι σ' αὐτή τήν κιβωτό τῆς σωτηρίας!

Πῶς μπαίνουμε μέσα σ' αὐτή τήν κιβωτό τῆς σωτηρίας, στό ἀβύθιστο πλοῖο τοῦ Χριστοῦ μας; Μέ τό **μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος**. Ὅταν βαπτίζομαστε, γινόμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπό τήν ἡμέρα ἐκείνη εἴμαστε ὀρθόδοξοι χριστιανοί. Ὁ Χριστός μᾶς γνωρίζει μέ τ' ὄνομά μας κι ἔχει γιά μᾶς μιά θέση στήν οὐράνια βασιλεία Του, κοντά σ' ὅλους τούς ἁγίους Του.

Μέσα στό πλοῖο τῆς Ἐκκλησίας μας, παιδιά, βρίσκονται **ὅλοι οἱ Ἅγιοι**: οἱ πατριάρχες καί οἱ προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἡ Παναγία μας, οἱ ἀπόστολοι, οἱ μάρτυρες, οἱ ἅγιοι ἱεράρχες, οἱ νεομάρτυρες, οἱ ἅγιοι καί οἱ πιστοί χριστιανοί ὅλων τῶν αἰώνων! Μέσα σ' αὐτό τό ἅγιο κι ἀβύθιστο πλοῖο, πού ἔχει πιάσει **ἄγκυρα στον οὐρανό**, νά ἔχουμε, παιδιά, κι ἐμεῖς **μιά θέση μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς μας!**

Στό πλοῖο τῆς Ἐκκλησίας,
πού δέν βυθίζεται ποτέ,
στήν κιβωτό τῆς σωτηρίας,
πού μ' ἔβαλες, Χριστέ,
κράτα με παιδί Σου ἀγαπημένο
κι ἀπ' τό κακό ἀσφαλισμένο.

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Έγχρωμες εικόνες.
2. Τό σύνθημα του μαθήματος.
3. Ζωγραφιά.

Ύποσημείωση: Ἄν τό μάθημα γίνει τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, θά εἶναι καλὰ νά γίνει μία ἀναφορά στή μεγάλη αὐτή μέρα καί σέ ὅσα τελοῦνται σέ κάθε ὀρθόδοξο ναό: Γιορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας τή νίκη κατά τῶν αἱρέσεων καί τήν ἀναστήλωση τῶν εἰκόνων. Γι' αὐτό γίνεται ἡ περιφορά τῶν ἀγίων εἰκόνων καί ἀπαγγέλλουμε ὅλοι μαζί κατά τήν περιφορά τμηματικά τό «Πιστεύω».